

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **U.**, IČO: 31 322 051, proti povinnému **M. P.**, IČO: 22 707 778, **o vymoženie 1 829,11 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 7 Er 653/1997, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2010, sp.zn. 24 CoE 17/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2010, sp.zn. 24 CoE 17/2010 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica uznesením z 12. novembra 2008, č.k. 7 Er 653/1997-27 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora s tým, že súdneho exekútora Mgr. L. S. zbavil povinnosti vykonávať ďalšie úkony v tomto exekučnom konaní. Zároveň poveril JUDr. V. K., súdneho exekútora so sídlom P., N., vykonaním exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Senica z 18. decembra 1996, č.k. 13 Rob 1224/1996-16 na vymoženie uloženej povinnosti – sumy 55 104 Sk, trov predchádzajúceho konania 2 204 Sk a trov exekúcie. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi Mgr. L. S. trovy exekučného konania v sume 15 313 Sk do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 44 ods. 8, veta prvá, ods. 9, § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok).

Krajský súd v Trnave uznesením zo 16. júna 2010, sp.zn. 24 CoE 17/2010 odvolanie oprávneného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, keď mal za to, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému

zákon odvolanie nepripúšťa. S poukazom na ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. uviedol, že Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 7, 8 a ani v inom ustanovení odvolanie proti rozhodnutiu o zmene exekútora, ani voči trovám exekúcie pôvodného exekútora pri jeho zmene, výslovne nepripúšťa. Exekučný poriadok umožňuje podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v zmysle § 58 ods. 5 Exekučného poriadku výlučne iba pri rozhodnutiach, ktorými bola exekúcia zastavená z dôvodov podľa § 57 Exekučného poriadku, čo sa na daný prípad nevzťahuje. Na tejto skutočnosti podľa odvolacieho súdu nemôže nič zmeniť ani nesprávne poučenie súdom prvého stupňa, že odvolanie proti výroku o trovách konania prípustné je.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. tvrdiac, že rozhodnutím odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že odvolanie proti výroku o trovách exekúcie pôvodného exekútora je prípustné, nakoľko ho Exekučný poriadok pripúšťa. Podľa názoru dovolateľa v prípade zmeny exekútora na návrh oprávneného síce nedošlo k zastaveniu exekúcie, ale o trovách exekúcie pôvodného exekútora sa rozhodne tak, ako keby k zastaveniu došlo. Na tento prípad sa teda aplikuje ustanovenie § 58 ods. 5 Exekučného poriadku. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/

O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Oprávneným je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

So zreteľom na oprávneným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných

práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené. O takýto prípad v danej veci ide.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona³¹⁾, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona. V poznámke³¹⁾ je uvedený zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 (zastavenie exekúcie) je odvolanie prípustné.

V prejednávanej veci odvolanie oprávneného smerovalo proti výroku uznesenia exekučného súdu o trovách exekúcie pôvodného exekútora pri zmene exekútora. Z ustanovenia § 44 ods. 9 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd pri zmene exekútora rozhodne v uznesení o zmene exekútora o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora. Preto pri rozhodovaní o prípustnosti odvolania proti výroku o trovách exekúcie pôvodného exekútora je potrebné analogicky postupovať podľa ustanovenia § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, ktoré v prípade zastavenia exekúcie proti výroku o náhrade trov exekúcie odvolanie prípúšťa. Záver odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania proti výroku o trovách exekúcie pôvodného exekútora pri jeho zmene je preto nesprávny.

Z uvedeného vyplýva, že oprávnenému bola odmietnutím odvolania odvolacím súdom, ku ktorému došlo bez splnenia podmienok pre postup podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. marca 2012

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová